

Rapport

Klacht

Verzoeker, een werkgever, klaagt erover dat:

1. het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen te Zwolle in twee deskundigenoordelen heeft geconcludeerd dat verzoekers werkneemster pas met ingang van 22 februari 2007 geschikt wordt geacht voor werkzaamheden "in de luwte" gedurende 3x4 uur per week terwijl verzoeker van mening is dat werkneemster hiertoe met ingang van 15 januari 2007 in staat moet worden geacht, aangezien:

a. de bedrijfsarts en de re-integratieadviseur van mening zijn dat de werkneemster per 15 januari 2007 gedeeltelijk arbeidsgeschikt zou zijn voor aangepast werk;

b. de werkneemster in gesprekken met verzoeker een grote emotionele en mentale weerbaarheid toonde en onbewogen was;

c. werkneemster tegenover verzoeker heeft verklaard dat zij bezig was met solliciteren naar een andere baan en bij een andere werkgever wel voor een aantal uren volledige werkzaamheden zou kunnen verrichten. Deze activiteiten vonden tevens plaats in januari 2007;

d. werkneemster gedurende haar ziekteperiode aan het verhuizen was en aan het klussen was in haar nieuwe huis.

2. de verzekeringsarts die op aanvraag van verzoeker het deskundigenoordeel heeft afgegeven, dezelfde verzekeringsarts is die op aanvraag van de werkneemster het deskundigenoordeel heeft afgegeven waardoor de onafhankelijkheid van het door verzoeker aangevraagde deskundigenoordeel niet gewaarborgd is.

Beoordeling

Algemeen

1. Verzoekers werkneemster meldde zich op enig moment ziek. Vervolgens had verzoeker in samenspraak met de bedrijfsarts en re-integratieadviseur overeenstemming bereikt over de aanvangsdatum van het re-integratietraject. Werkneemster zou werkzaamheden in de luwte mogen verrichten voor een aantal uren per week, aan te vangen op 15 januari 2007.

2. Omdat werkneemster het hier niet mee eens was, vroeg zij bij het UWV een deskundigenoordeel aan. Naar aanleiding daarvan deed de verzekeringsarts op 21 februari 2007 onderzoek en oordeelde dat werkneemster op 2 januari 2007 niet in staat was haar werkzaamheden te verrichten maar per heden geschikt was om werkzaamheden in de luwte uit te voeren. Vervolgens stuurde het UWV op 23 februari 2007 dit oordeel aan de werkneemster met daarin de conclusie dat zij op 2 januari 2007 niet in staat werd

geacht om haar eigen werkzaamheden te verrichten. Per 22 februari 2007, de eerstvolgende dag na het onderzoek van de verzekeringsarts, werd werkneemster geschikt geacht om werkzaamheden in de luwte, zonder klantcontacten, gedurende 3 x 4 uur per week uit te voeren. Een afschrift van dit deskundigenoordeel werd, zonder nadere motivering, tevens aan verzoeker gestuurd. In het begeleidend schrijven werd in het kort en in algemene bewoordingen weergegeven wat de juridische status is van een deskundigenoordeel en in hoeverre een deskundigenoordeel wordt meegewogen bij de eventuele latere beoordeling van de re-integratie inspanningen.

3. Verzoeker was van mening dat er twee onjuistheden in het deskundigenoordeel van 23 februari 2007 stonden. Ten eerste was er geen sprake geweest van re-integratie per 2 januari 2007 maar per 15 januari 2007. Ten tweede was er geen sprake geweest van hervatting in de eigen werkzaamheden maar in werkzaamheden in de luwte. Vanwege deze onjuistheden vroeg verzoeker zelf een deskundigenoordeel aan bij het UWV over de gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid van werkneemster per 15 januari 2007. Hierbij gaf verzoeker weer wat naar zijn mening in het eerder afgegeven deskundigenoordeel onjuist was. Ook stelde verzoeker dat de werkneemster weigerde om mee te werken aan de re-integratie en dat haar problemen privé gerelateerd waren. Tot slot sprak verzoeker de behoefte uit om een en ander met het UWV te bespreken. Het UWV reageerde vervolgens schriftelijk op 10 april 2007 en oordeelde, zonder nadere motivering, dat werkneemster ook per 15 januari 2007 ongeschikt was tot het gedeeltelijk verrichten van haar werk. Het eerdere deskundigenoordeel, per 22 februari 2007 geschikt voor werkzaamheden in de luwte gedurende 3 x 4 uur per week, bleef ongewijzigd. Ook werd wederom in het kort en in algemene bewoordingen weergegeven wat de juridische status is van een deskundigenoordeel en in hoeverre een deskundigenoordeel wordt meegewogen bij de eventuele latere beoordeling van de re-integratie inspanningen. Dit tweede deskundigenoordeel was overigens afgegeven door dezelfde verzekeringsarts die het eerste deskundigenoordeel had afgegeven.

4. Verzoeker was het niet eens met de deskundigenoordelen en diende op 16 april 2007 een klacht in bij het UWV. Hij stelde onder meer dat er sprake was van een vorm van belangenverstremgeling omdat de beide deskundigenoordelen waren afgegeven door dezelfde verzekeringsarts. Ook stelde verzoeker dat er nooit sprake was geweest van hoor en wederhoor en dat werkneemster niet wilde meewerken aan de re-integratie. Tot slot gaf verzoeker aan dat uit het gedrag van werkneemster tijdens haar ziekteperiode een heel ander beeld bij verzoeker was ontstaan over haar ziekte en beschikbaarheid dan uit de deskundigenoordelen was gebleken.

5. Het UWV handelde de klacht van verzoeker op 25 april 2007 af. Gesteld werd dat een deskundigenoordeel een medisch oordeel is per een bepaalde datum over de arbeidsgeschiktheid van werkneemster. Een deskundigenoordeel is een advies dat niet hoeft te worden opgevolgd. Omdat het een advies is, kan er geen sprake zijn van belangenverstremgelingen en was er geen bezwaar tegen het feit dat dezelfde

verzekeringsarts de beide oordelen had afgegeven. Tot slot stelde het UWV dat tussen de regels door een arbeidsconflict werd geproefd en dat het UWV daar geen partij in mocht zijn. Wellicht dat samen met de bedrijfsarts een mediator kon worden ingeschakeld om het conflict op te lossen. Het UWV achtte de klachten van verzoeker ongegrond.

6. Omdat verzoeker zich hier niet in kon vinden, wendde hij zich op 14 mei 2007 tot de Nationale ombudsman. Nadat de behandelend medewerkster van de Nationale ombudsman telefonisch contact had gehad met verzoeker en hij een aantal aanvullende stukken had overgelegd, legde de Nationale ombudsman de klachten op 13 juli 2007 voor aan het UWV en aan de betreffende verzekeringsarts. Hierbij werd tevens verzocht om de volgende vragen te beantwoorden:

"... 1. Heeft de verzekeringsarts de betreffende werkneemster gesproken voordat het deskundigenoordeel werd afgegeven?

2. Was de verzekeringsarts op de hoogte van het feit dat de werkneemster, zoals verzoeker stelt, in januari 2007 aan het solliciteren en aan het verhuizen was?

3. Is er overleg geweest tussen de bedrijfsarts en de verzekeringsarts ten aanzien van de aard van de werkzaamheden "in de luwte" en de datum waarop de werkneemster hiertoe in staat zou zijn?

4. Kunt u aangeven wat de procedure is indien tweemaal een deskundigenoordeel wordt aangevraagd over de arbeidsgeschiktheid van een werknemer. Is het gebruikelijk dat bij een herhaalde aanvraag de verzekeringsarts die het eerste deskundigenoordeel heeft afgegeven ook het tweede deskundigenoordeel afgeeft?.."

I. Ten aanzien van de conclusies van de twee deskundigenoordelen

Bevindingen

1. In reactie op de voorgelegde klacht en de gestelde vragen liet de betreffende verzekeringsarts op 1 augustus 2007 weten dat hij werkneemster had gesproken op zijn spreekuur van 21 februari 2007. Van de door verzoeker genoemde feiten was de verzekeringsarts op de hoogte, echter deze waren niet in tegenspraak met het door hem afgegeven deskundigenoordeel. Ook had hij op 21 februari 2007 telefonisch overlegd met de bedrijfsarts. Uit dit gesprek waren geen argumenten naar voren gekomen die tot een ander oordeel leidden voor wat betreft de data van geschil waar de deskundigenoordelen voor waren aangevraagd. Ook zaten de verzekeringsarts en de bedrijfsarts na dit overleg op één spoor voor wat betreft de verdere re-integratie van werkneemster.

2. Omdat met deze reactie weliswaar de gestelde vragen werden beantwoord maar niet als zodanig werd ingegaan op (on)gegrondheid van de genoemde klachtonderdelen, vroeg de

behandelend medewerkster op 8 augustus 2007 aan het UWV om hier alsnog op te reageren. Naar aanleiding hiervan reageerde het UWV op 13 augustus 2007 als volgt:

"..De casus wordt beïnvloed door een sluimerend arbeidsconflict. UWV is geen partij in dit conflict en wil dit ook niet worden.

De VA heeft een medische beoordeling gedaan en acht werknemer niet arbeidsgeschikt. Dit oordeel is zorgvuldig tot stand gekomen. De reactie die de VA geeft op uw vragen zijn o.i. dan ook volledig en juist.

De conclusie is dat de klachten verwoord in de vragen 1 t/m 4 ongegrond zijn. Zie hiervoor ook de argumentatie van de VA en de brief van 25.4.2007 (afhandeling klacht)..."

3. De ontvangen reacties van het UWV werden op 7 september 2007 voorgelegd aan verzoeker. Omdat uit de reactie van de verzekeringsarts bleek dat hij en de bedrijfsarts na overleg op één spoor zaten voor wat betreft de re-integratie van werkneemster, werd verzoeker expliciet gevraagd om hier op in te gaan. Verzoeker had immers aangegeven dat de bedrijfsarts werkneemster reeds per 15 januari 2007 geschikt achtte om met de re-integratie aan te vangen.

4. Hierop nam verzoeker op 2 oktober 2007 telefonisch contact op met de behandelen medewerkster van de Nationale ombudsman. Verzoeker gaf aan dat er inderdaad contact was geweest tussen de bedrijfsarts en de verzekeringsarts en dat naar aanleiding hiervan 22 februari 2007 was afgesproken als startdatum van de re-integratie. Echter, de bedrijfsarts was wel degelijk van mening geweest dat re-integratie per 15 januari 2007 mogelijk was. Maar omdat het deskundigenoordeel een aantal weken in beslag had genomen en verzoeker toch verder moest met werkneemster is de bedrijfsarts akkoord gegaan met 22 februari 2007 als startdatum. Voorts bleek uit het telefoongesprek dat het verzoeker lange tijd niet duidelijk was, wat de status was van een deskundigenoordeel en in hoeverre een dergelijk oordeel een rol speelt in of gevolgen kan hebben voor de re-integratie. Verzoeker had pas later begrepen dat een deskundigenoordeel slechts een advies is en geen rechtsgevolg heeft. Tot slot liet verzoeker weten in overleg te gaan met de bedrijfsarts over de datum aanvang re-integratie en het standpunt van de bedrijfsarts in deze. Vervolgens liet verzoeker op 16 oktober 2007 weten dat een verklaring van de bedrijfsarts hierover zou worden opgestuurd en dat de bedrijfsarts nog altijd van mening was dat werkneemster per 15 januari 2007 had kunnen aanvangen met de re-integratie.

5. De verklaring van de bedrijfsarts werd vervolgens op 19 oktober 2007 door de behandelen medewerkster van de Nationale ombudsman ontvangen en luidde als volgt:

"...Betrokkene is 13 december 2006 bij de bedrijfsarts, Dhr. (H.; N.o.), geweest voor een medische beoordeling. Volgens de bedrijfsarts was betrokkene op dat moment arbeidsongeschikt, maar was ze per aanvang januari 2007 in staat om gefaseerd de

aangepaste werkzaamheden in de back-office te hervatten.

Werkneemster was het niet eens met dit advies en is naar het UWV gegaan voor een deskundigen oordeel. Er is overleg geweest tussen de verzekeringsarts en de bedrijfsarts naar aanleiding van het aangevraagde deskundigen oordeel. De bedrijfsarts is n.a.v. dit gesprek bij zijn advies gebleven dat betrokkene per 15-01-2007 gedeeltelijk arbeidsgeschikt was voor aangepast werk en er is geen sprake geweest dat er in onderling overleg gekomen is tot een gedeeltelijke werkhervatting in aangepast werk per 22-02-2007..."

6. Gelet op de tegenstrijdigheid tussen de verklaring van de verzekeringsarts en de verklaring van de bedrijfsarts legde de behandelend medewerkster van de Nationale ombudsman op 8 november 2007 de verklaring van de bedrijfsarts voor aan het UWV en de verzekeringsarts. Tevens werd de verzekeringsarts verzocht om de volgende vragen te beantwoorden:

"... 1. Kunt u toelichten waarom u van mening bent dat er wel overeenstemming is bereikt tussen u en de betrokken bedrijfsarts voor wat betreft de datum aanvang aangepaste werkzaamheden?

2. Kunt u motiveren waarom de mening van de bedrijfsarts voor u geen reden is geweest om tot een ander oordeel te komen voor wat betreft de datum aanvang aangepaste werkzaamheden?

3. Kunt u nader toelichten/motiveren waarom u van mening bent dat werkneemster pas met ingang van 22 februari 2007 geschikt was voor aangepaste werkzaamheden nu u op de hoogte was van de genoemde feiten en de bedrijfsarts werkneemster eerder geschikt achtte voor aangepast werk?.."

7. De reactie van de verzekeringsarts werd op 7 december 2007 ontvangen en luidde als volgt:

"...In antwoord op uw vraagstelling middels uw brief het volgende:

Zoals in mijn schrijven d.d. 01-08-2007 onder punt 3 reeds vermeld komen uit het overleg met de bedrijfsarts geen (medisch inhoudelijke) argumenten naar voren om tot een ander dan het uiteindelijke oordeel te komen. Dit betrof zowel de data van geschil, alsmede de belastbaarheid per die data.

Dit is een medisch inhoudelijke afweging, waarbij de argumentatie beschreven staat in het medisch rapport d.d. 21-02-2007.

(...)

Dat bedrijfsarts en ondergetekende volgens ondergetekende n.a.v. dit overleg t.a.v. de te volgen beleidslijn w.b. verdere reïntegratie op één spoor zaten, heb ik weliswaar benoemd, maar doet voor het deskundigenoordeel zelf niet ter zake. Hierbij neemt de verzekeringsarts welbewust en zo ook bedoeld door de wetgever een onafhankelijke positie in, met vanzelfsprekend uit professioneel oogpunt zorgvuldigheidshalve een indicatie tot hoor en wederhoor.

Mijn positie t.a.v. de beschreven overeenstemming met de bedrijfsarts wordt overigens op mijn destijds al in het medisch rapport beschreven weergave van het telefoongesprek met de bedrijfsarts gebaseerd, wat plaats vond d.d. 21-02-2007. Daarnaast herinner ik mij de conclusies uit het gesprek nog als zodanig.

Verdere overeenstemming (naast die t.a.v. de verdere reïntegratie) met de bedrijfsarts is door ondergetekende in mijn eerdere schrijven niet geclaimd, noch is er i.h.k.v. een deskundigenoordeel noodzaak daartoe aanwezig.

2. Hierbij verwijs ik naar mijn antwoord op vraag 1.

3. Hierbij verwijs ik wederom naar mijn antwoord op vraag 1....”

8. Uit de bijgevoegde medische rapportage kon voorts worden opgemaakt dat hetgeen de verzekeringsarts verklaarde, ook zo in de rapportage was weergegeven. Ook vloeiden de conclusies van het deskundigenoordeel redelijkerwijs voort uit de bevindingen en de motivering van de verzekeringsarts.

Beoordeling

9. Het motiveringsvereiste houdt in dat het handelen van bestuursorganen feitelijk en logisch wordt gedragen door een kenbare motivering. Dit betekent dat een motivering zo moet zijn ingericht dat een burger kan achterhalen hoe een beslissing is opgebouwd en wat de grondslagen van de beslissing zijn.

10. Uit het voorgaande valt op te maken dat de verzekeringsarts en de bedrijfsarts elk een andere mening zijn toegedaan over de al dan niet tussen hen bereikte overeenstemming met betrekking tot de datum waarop verzoekers werkneemster haar re-integratie werkzaamheden kon aanvangen. Over wat er precies is besproken tussen beide artsen kan de Nationale ombudsman echter geen volledig beeld krijgen aangezien dit nu eenmaal alleen tussen beiden is besproken. Desalniettemin is vastgesteld dat hetgeen de verzekeringsarts met betrekking tot het overleg met de bedrijfsarts heeft verklaard, ook als zodanig is weergegeven in zijn medische rapportage die is opgesteld naar aanleiding van het eerste deskundigenoordeel. Met betrekking tot de overige door verzoeker genoemde feiten en omstandigheden stelt de verzekeringsarts zich op het standpunt dat deze bekend waren en niet in strijd met het door hem afgegeven deskundigenoordeel. Tot slot heeft de

Nationale ombudsman vastgesteld dat de conclusies van het deskundigenoordeel redelijkerwijs voortvloeien uit de bevindingen en de motivering weergegeven in de medische rapportage van 21 februari 2007.

11. Hoewel de medische conclusie die ten grondslag ligt aan beide deskundigenoordelen goed gemotiveerd en redelijk is, heeft de wijze waarop deze conclusie zonder nadere motivering en in algemene bewoordingen aan verzoeker is meegedeeld tot klachten geleid. Verzoeker kon immers niet inzien hoe de verzekeringsarts tot zijn oordeel is gekomen en voorts was dit oordeel in strijd met verzoekers eigen waarnemingen. Het UWV heeft beide keren slechts een schriftelijke mededeling aan verzoeker gedaan dat werknemster pas per 22 februari 2007 gedeeltelijk arbeidsgeschikt was te achten. Voorts is niet gebleken dat het UWV, nadat verzoeker zelf een deskundigenoordeel aanvroeg en daarbij stelde dat er bij het eerste deskundigenoordeel van verkeerde feiten was uitgegaan, een actieve poging heeft ondernomen om verzoeker nader uit te leggen wat een deskundigenoordeel inhield en welke gegevens daarbij van belang zijn. Dit ondanks het feit dat verzoeker bij zijn aanvraag had aangegeven behoefte te hebben om een en ander te bespreken. Nu de conclusies van de verzekeringsarts zo in strijd waren met verzoekers eigen waarneming en vervolgens zonder nadere motivering aan verzoeker zijn meegedeeld, is het voor verzoeker niet duidelijk geweest hoe de verzekeringsarts tot zijn conclusie was gekomen en in hoeverre zijn eigen waarnemingen en aangedragen feiten waren meegewogen in het uiteindelijke oordeel. Het slechts medelen van de conclusie van het deskundigenoordeel in algemene bewoordingen, zonder de door verzoeker gevraagde nadere mondelinge toelichting is dan ook volstrekt onvoldoende, Hiermee heeft het UWV gehandeld in strijd met het motiveringsvereiste.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

II. Ten aanzien van het afgeven van beide deskundigenoordelen door dezelfde verzekeringsarts.

Bevindingen

1. In zijn reactie van 1 augustus 2007 liet de betreffende verzekeringsarts weten dat bij een aanvraag deskundigenoordeel, vanwege het belang van spoedige afhandeling, gekeken werd naar de beschikbare verzekeringsartsen. Aangezien de verzekeringsarts een onafhankelijke professional in een neutrale positie is, was er geen argument tegen het afgeven van een tweede deskundigenoordeel door dezelfde verzekeringsarts. Vanuit het oogpunt van zorgvuldigheid en klantvriendelijkheid waren er eerder argumenten aan te voeren om een tweede aanvraag door dezelfde verzekeringsarts af te laten handelen. Het UWV achtte de klachten van verzoeker op dit punt dan ook ongegrond.

Beoordeling

2. Het verbod van vooringenomenheid houdt in dat bestuursorganen zich actief opstellen om iedere vorm van een vooropgezette mening of de schijn van partijdigheid te vermijden. Bij de beoordeling van handelingen van een bestuursorgaan dient uitgegaan te worden van de objectiviteit van dat bestuursorgaan, tenzij het tegendeel door feiten en omstandigheden wordt aangetoond.

3. Ten aanzien van dit klachtonderdeel stelt het UWV dat de verzekeringsarts een onafhankelijk professional is in een neutrale positie. De verzekeringsarts is op geen enkele manier betrokken bij één van beide partijen en heeft geen enkel belang bij de uitkomst van het deskundigenoordeel. De verzekeringsarts beoordeelt enkel op grond van zijn eigen onderzoek de belastbaarheid van de betrokkene op een bepaald moment. De Nationale ombudsman kan het standpunt van het UWV hierover volgen. Nu er geen sprake is van partijdigheid, is er naar de mening van de Nationale ombudsman dan ook geen argument tegen het afgeven van een tweede deskundigenoordeel door dezelfde verzekeringsarts. Van enige onzorgvuldigheid bij de afgifte van het tweede deskundigenoordeel is voorts niet gebleken.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

III. De betekenis van een deskundigenoordeel.

Uit het onderzoek naar de benoemde gedragingen is duidelijk naar voren gekomen dat bij verzoeker onduidelijkheid bestond over de status van een deskundigenoordeel en welk doel een deskundigenoordeel dient. De Nationale ombudsman meent dat die onduidelijkheid een belangrijke aanleiding is geweest voor de klachten over de afgegeven deskundigenoordelen. Het UWV heeft bij de afhandeling van beide aanvragen geen aanleiding gezien om contact op te nemen met verzoeker om zo eventuele onduidelijkheden rond het deskundigenoordeel op te helderen. Dit terwijl verzoeker bij zijn eigen aanvraag expliciet zijn behoefte uitsprak om een en ander te bespreken.

Uit de medische rapportage van de verzekeringsarts, en later uit de klachtafhandelingsbrief van het UWV, valt op te maken dat er wellicht sprake was van een arbeidsconflict. Dit zou voor een verzekeringsarts des te meer een aanleiding moeten zijn om bij de afhandeling van het door verzoeker aangevraagde deskundigenoordeel contact op te nemen met verzoeker. Indien verzoekers aanvraag namelijk was ingegeven door het onderliggende arbeidsconflict, had een nadere toelichting over de status van het deskundigenoordeel wellicht eventuele verwachtingen van verzoeker kunnen bijstellen.

Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien. In casu is naar de mening van de Nationale ombudsman door het UWV echter geen recht gedaan aan dit vereiste.

Het enkele standpunt van het UWV dat het geen taak heeft in een arbeidsconflict is naar de mening van de Nationale ombudsman geen argument om niet in contact te treden met verzoeker om eventuele vragen of onduidelijkheden omtrent het deskundigenoordeel weg te nemen. Gelet op het voorgaande, had van het UWV verwacht mogen worden dat er contact werd opgenomen met verzoeker.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedragingen van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen te Zwolle, is

- gegrond ten aanzien van de conclusies van de beide deskundigenoordelen wegens strijd met het motiveringsvereiste
- niet gegrond ten aanzien van het afgeven van beide deskundigenoordelen door dezelfde verzekeringsarts.

Onderzoek

Op 16 mei 2007 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift, gedateerd 14 mei 2007, van bedrijf T. te Lelystad, met een klacht over een gedraging van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen te Zwolle en een gedraging van een verzekeringsarts van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen.

Naar deze gedragingen die worden aangemerkt als gedragingen van de Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen te Amsterdam, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen te Amsterdam verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Daarnaast werd de betrokken verzekeringsarts de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven.

Tijdens het onderzoek kregen het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen, de betrokken verzekeringsarts en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen en de verzekeringsarts deelden mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Deskundigenoordeel van het UWV op de aanvraag van werkneemster, gedateerd 23 februari 2007.
2. Aanvraag deskundigenoordeel van verzoeker, gedateerd 6 maart 2007.
3. Deskundigenoordeel van het UWV op de aanvraag van verzoeker, gedateerd 10 april 2007.
4. Klachtafhandelingsbrief van het UWV gericht aan verzoeker in reactie op zijn klacht van 16 april 2007, gedateerd 25 april 2007.
5. Verzoekschrift van verzoeker aan de Nationale ombudsman, gedateerd 14 mei 2007.
6. Aanvullend verzoekschrift van verzoeker, met bijlagen, aan de Nationale ombudsman, gedateerd 24 mei 2007.
7. Aanvullend verzoekschrift van verzoeker aan de Nationale ombudsman, gedateerd 25 juni 2007.
8. Reactie van het UWV op de voorgelegde klacht, gedateerd 1 augustus 2007.
9. Aanvullende reactie van het UWV op de voorgelegde klacht, gedateerd 13 augustus 2007.
10. Telefoonnotitie van de reactie van verzoeker op de voorgelegde reacties van het UWV, gedateerd 2 oktober 2007.
11. Verklaring van de bedrijfsarts van verzoeker, gedateerd 17 oktober 2007.
12. Aanvullende vragen van de Nationale ombudsman aan het UWV, gedateerd 8 november 2007.
13. Reactie van het UWV op de aanvullende vragen, gedateerd 11 december 2007, met als bijlage de medische rapportage van 21 februari 2007.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond